

mes esplendit y atractiu! Collets y plans cuberts de verdor, y sembrats, de pobles y casas de pagés; torres de recreu; fàbricas ab altas xemaneyas que despedeixen torbellins de fum; las crestas sens igual de nostre estimat Montserrat; montanya de Moncada, Montealegre, Sant Llorens, Montseny, Sabadell, Tarrassa ab sas numerosas fàbricas, y tantas altras poblacions, entre ellas la important vila de Granollers, ahont hi tenim el niu de nostre amor pagesench, ó sia la instalació de nostra estimada Càmara Agrícola del Vallés, que tant bé'ns ha de reportar, si'ls pagesos saben compendre lo que'ls convé. ¡Que hermós es el cel blau y la terra ahont s'ha nascut si Deu, la familia y el treball son nostres companys! No hi ha pays mes hermós, que aquell en que hi tenim las personas que'ns coneixen y'ns estiman, y aquellas que coneixém y estimém; que l'amor es lo que fa viure.

No comprench, si no es per necessitat, com tants abandonan el seu pays per anar á la América, ó deixan el seu poble y la seva terra per anar á la ciutat, perdent la salut, la tranquil·litat, els afectes mes íntims y casi tots, las bonas costums y la religió, sens lograr veurer realizadas sas ilusions.

D. Antoni Trueba, explica que de dos germans pagesos, l'un va volguer anar á América á veurer mon y fer fortuna, obtenint els resultats següents: L'Ignaci que continuá vivint á pagés, casat ab una noya bona y treballadora, ab 10 anys va guanyar vint mil duros, robust y felís, ab sa familia; y'l seu germá Juliá, va tornar de América sols ab 5 mil duros, ab poca salut, envellit, corromput, sense amor ni religió.

—Home, Joan; be podriau esplicarme, com l'Igna-